

Samlenotat

Kulturministeriet, 20. april 2016

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets Forordning om sikring af grænseoverskridende mobile onlineindholdstjenester i det indre marked KOM(2015)627

1. Resumé

EU-kommissionen har den 9. december 2015 fremlagt et forslag til en forordning om sikring af grænseoverskridende mobile onlineindholdstjenester i det indre marked.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF art. 114

Forslaget har til formål at indføre fælles regler for at sikre, at forbrugere kan tage deres onlineindholdstjenester med over grænserne, når forbrugerne tager midlertidigt ophold i andre medlemsstater. Regeringen vurderer ikke, at forslaget som udgangspunkt har lovgivningsmæssige konsekvenser eller væsentlige statsfinansielle konsekvenser. Regeringen vurderer endvidere, at de samfunds- og erhvervsøkonomiske konsekvenser ikke kan opgøres på nuværende tidspunkt, og konsekvenserne vil afhænge af det endelige forslag.

Regeringen støtter, at der bliver fundet en løsning således, at forbrugere i EU kan tage lovligt indkøbte onlinetjenester med sig, når de tager midlertidigt ophold i en anden medlemsstat. En sådan løsning bør dog være balanceret i forhold til rettighedshavernes, tjenesteudbydernes og forbrugernes interesser.

Forslaget er sat på dagsordenen for rådsmødet (konkurrenceevne) den 26.-27. maj 2016 med henblik på en generel indstilling.

2. Baggrund

Kommissionen har den 9. december 2015 ved KOM(2015)627 offentliggjort et forslag til en forordning om sikring af grænseoverskridende mobile onlineindholdstjenester i det indre marked. Forslaget er oversendt til Rådet den 17. december 2015 i dansk sprogversion. Forslaget er udarbejdet med hjemmel i TEUF artikel 114 og skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Baggrund for forslaget er, at der i Kommissionens strategi for et digitalt indre marked af 6. maj 2015 (KOM(2015) 192) foreslås en række initiativer med henblik på at skabe et indre marked for digitalt indhold og digitale tjenester. Forslaget er blandt de første af initiativerne i strategien. Kommissionen har oplyst, at forslaget vil blive efterfulgt af andre initiativer på de områder, der er identificeret i strategien, herunder det ophavsretlige område. Forslaget er offentliggjort samtidig med Kommissions meddelelse "På vej mod en tidssvarende, mere europæisk ramme for ophavsret", hvori der redegøres for Kommissionens fremtidige planer for ophavsretsområdet.

3. Formål og indhold

Formålet med forslaget er at fjerne hindringerne for grænseoverskridende mobilitet af onlineindholdstjenester, der fx giver adgang til sport, film, musik etc. Formålet er således at gøre det muligt for forbrugere at tage sådanne tjenester med, når de tager midlertidigt ophold i andre medlemsstater, fx i forbindelse med forretningsrejser eller ferie.

Forordningen har 8 artikler.

Artikel 1 fastsætter forslagets formål og anvendelsesområde. Med forslaget vil der blive indført fælles regler for at sikre, at abonnenter på onlineindholdstjenester i EU, der leveres mobilt, kan modtage disse tjenester, når abonnenterne midlertidigt opholder sig i en anden medlemsstat (grænseoverskridende mobilitet).

Artikel 2 indeholder forordningens definitioner, der skal fortolkes ensartet i EU.

I artiklen defineres begreberne "abonnet", "forbruger", "bopælsmedlemsstat", "midlertidigt ophold", "onlineindholdstjeneste" og "mobilitet". Det følger bl.a., at der ved "bopælsmedlemsstat" forstås den medlemsstat, hvor abonnenten har sit sædvanlige opholdssted, og at der ved "midlertidigt ophold" forstås, at en abonnent befinder sig i en anden medlemsstat end sin bopælsmedlemsstat. Det følger af Kommissionens konsekvensanalyse, at der i forhold til definitionen af "midlertidigt ophold" ikke er tænkt på en konkret tidsperiode, og at det midlertidige ophold kan skyldes fx ferie, arbejde eller studier.

Det følger ligeledes, at der ved en "onlineindholdstjeneste" forstås en tjeneste som omhandlet i artiklerne 56 og 57 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som en tjenesteudbyder lovligt stiller til rådighed mobilt i bopælsmedlemsstaten, og som er en audiovisuel medietjeneste efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU eller en tjeneste, hvis vigtigste funktion er at give adgang til værker, andre frembringelser eller transmissioner fra radio- og tv-foretagender enten lineært eller on-demand, og som leveres til en abonnent på aftalte vilkår enten mod betaling eller gratis, forudsat at abonnentens bopælsmedlemsstat verificeres af udbyderen.

Forslaget indeholder ikke nogen definition af en indholdsudbyder.

Artikel 3 indeholder en forpligtelse for udbyderen af en onlineindholdstjeneste til at sikre, at abonnenten kan benytte onlineindholdstjenesten under midlertidigt ophold i en anden medlemsstat. Dette gælder for det samme indhold, den samme kategori af og det samme antal udstyrsheder samt den samme kategori af brugsegenskaber som dem, der tilbydes i bopælsmedlemsstaten. Denne forpligtelse omfatter dog ikke de samme kvalitetskrav til leveringen af en sådan tjeneste, som når tjenesten ydes i bopælsmedlemsstaten.

Artikel 4 indeholder regler om leveringsstedet for, adgangen til og brugen af onlineindholdstjenester. Leveringen af tjenesten samt den adgang en abonnent, der midlertidigt opholder sig i en anden medlemsstat, har til den, og den brug, abonnenten gør af den, anses for udelukkende at finde sted i bopælsmedlemsstaten. Rent ophavsretsligt betyder dette, at de relevante ophavsretlige handlinger, der finder sted, når tjenesten stilles til rådighed for forbrugerne som led i grænseoverskridende mobilitet, udelukkende anses for at finde sted i bopælsmedlemsstaten.

Artikel 5 medfører, at eventuelle kontraktvilkår, der er i strid med forpligtelsen til at sikre grænseoverskridende mobilitet, ikke kan håndhæves. Dette gælder navnlig vilkår, der begrænser enten forbrugerens muligheder for at benytte grænseoverskridende mobilitet i forbindelse med sine onlineindholdstjenester eller tjenesteudbyderens mulighed for at stille denne mobilitet til rådighed.

I artikel 5, stk. 2, gives der mulighed for, at rettighedshavere og indholdsudbydere kan aftale, at indholdsudbyderen skal anvende effektive midler til at verificere deres abonnenter. Disse midler skal dog være rimelige og må ikke gå udover, hvad der er krævet for at nå deres mål.

Artikel 6 bestemmer, at behandling af personoplysninger i medfør af forordningen skal udføres i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF om databeskyttelse og direktiv 2002/58/EF om databeskyttelse i den elektroniske kommunikationssektor.

Artikel 7 medfører, at forordningen finder anvendelse på eventuelle aftaler, der er indgået, og rettigheder, der er erhvervet, inden datoen for forordningens anvendelse, hvis de er relevante for leveringen af, adgangen til og brugen af tjenesten. Det bemærkes, at de relevante parter får en frist på seks måneder fra offentliggørelsen til at tilpasse sig den nye retstilstand.

Artikel 8 regulerer forordningens ikrafttræden. Det fremgår, at forordningen træder i kraft seks måneder efter offentliggørelsen i EU-Tidende.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Det ansvarlige udvalg i Europa-Parlamentet er IMCO (Internal Market and Consumer Protection), der som rapporteur har udpeget Marco Zullo (Europe of Freedom and Direct Democracy Group). IMCO har endnu ikke afgivet udtalelse.

ITRE (Industri, Research and Energy), CULT (Culture and Education), JURI (Legal Affairs) og LIBE (Civil Liberties, Justice and Home Affairs) har mulighed for at afgive udtalelser. LIBE har valgt ikke at afgive en udtalelse.

For nærværende er det ikke kendt, hvor Europa-Parlamentet afgiver udtalelse.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen vurderer, at nærhedsprincippet er overholdt. Kommissionen lægger i den forbindelse vægt på, at mobile onlineindholdstjenester er et spørgsmål af

grænseoverskridende karakter. Kommissionen anfører ligeledes, at da ophavsrettigheder og nærtstående rettigheder er harmoniseret på EU-plan, er det kun EU, der kan ændre den retlige ramme, og at medlemsstaterne derfor ikke kan gribe ind gennem lovgivning for at sikre grænseoverskridende mobilitet. På den baggrund vurderer Kommissionen, at sådanne foranstaltninger derfor kun kan træffes på EU-plan.

På det foreliggende grundlag kan regeringen tilslutte sig Kommissionens betragtninger omkring nærhedsprincippet. De løsninger vedrørende mobile onlineindholdstjenester, der allerede eksisterer på markedet, hviler på frivillige aftaler i de enkelte medlemsstater. Det er forskelligt fra medlemsstat til medlemsstat og tjeneste til tjeneste om – og i givet fald i hvilken udstrækning - en forbruger kan tage sin tjeneste med, når der tages midlertidigt ophold i en anden medlemsstat. I det omfang, der er behov for bindende, ensartede løsninger på tværs af landegrænser i EU, vil der være behov for EU-regulering.

6. Gældende dansk ret

De løsninger vedrørende mobile onlineindholdstjenester, der allerede eksisterer på markedet, hviler på frivillige aftaler mellem rettighedshaverne og tjenesteudbydere. Det er forskelligt fra tjeneste til tjeneste om – og i givet fald i hvilken udstrækning - en forbruger kan tage sin tjeneste med, når der tages midlertidigt ophold i en anden medlemsstat.

Dansk ret indeholder ikke regler, der forpligter udbyderen af en onlineindholdstjeneste at sikre, at en abonnent, der midlertidigt opholder sig i en anden medlemsstat, kan få adgang til og bruge onlineindholdstjenesten.

Dansk lovgivning indeholder endvidere ikke regler, der forpligter udbyderen af en onlineindholdstjeneste til at underrette abonnenten om kvaliteten af leveringen af onlineindholdstjenesten.

Efter forbrugeraftaleloven skal en erhvervsdrivende inden indgåelsen af en aftale om en ikke-finansiel tjenesteydelse give forbrugeren oplysning om tjenesteydelsens vigtigste egenskaber og, hvor det er relevant, digitalt indholds funktionalitet og evne til at fungere sammen med hardware og software.

Ophavsretsloven gælder som udgangspunkt kun for så vidt angår handlinger, der foretages på dansk territorium. Disse handlinger kan fx være eksemplar fremstilling af ophavsretligt beskyttet materiale eller tilgængeliggørelse af materialet til danske borgere. Ophavsretsloven indeholder ikke specielle bestemmelser om, hvornår en handling foretages på dansk territorium ud over ophavsretslovens § 87, der vedrører udsendelser via satellit.

Ophavsretslovens udgangspunkt er, at en rettighedshaver helt eller delvist kan overdrage sine rettigheder efter ophavsretsloven, og at rettighedshaveren på den måde kan vælge at begrænse overdragelsen af rettigheder geografisk, fx til anvendelse i ét medlemsland.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Det forventes ikke, at forslaget vil kræve lovgivningsmæssige ændringer i Danmark. Det bemærkes, at forslaget ikke indeholder krav om tilsyn eller konsekvenser ved en manglende overholdelse af forslaget. Såfremt der i Danmark findes behov for at supplere forordningens regler, vil dette være op til national lovgivning.

Eventuelle tvister om overholdelse af reglerne i forordningen kan afklares ved domstolene.

Statsfinansielle konsekvenser

Det vurderes ikke, at forslaget vil have væsentlige statsfinansielle konsekvenser.

Forslaget indeholder ikke forpligtelser eller retningslinjer for medlemsstaterne, og håndhævelse af reglerne vil ske gennem det almindelige domstolssystem.

Hvis offentlige myndigheder, institutioner mv. bliver omfattet af forordningen, kan dette medføre statsfinansielle omkostninger i form af udgifter til indkøb eller udvikling af verifikationssystemer, genforhandling af kontrakter mv. Det bemærkes i den forbindelse, at en offentlig myndighed, institution mv. vil være omfattet, hvis den udbyder en tjeneste som defineret i artikel 2(e), den leverer tjenesten til en abonnent på aftalevilkår, og at dette sker enten:

- Mod betaling eller
- Gratis, forudsat at abonnentens bopælsmedlemsstat verificeres af udbyderen.

Det bemærkes herved, at offentlige myndigheder, institutioner mv., der udbyder gratistjenester, kun vil være omfattet af forordningen, forudsat at de verificerer deres abonnenters bopælsmedlemsstat. Regeringen forstår herved, at offentlige gratistjenester, som fx udbydes af bibliotekerne eller DR, som udgangspunkt ikke vil være omfattet af forslaget, medmindre de frivilligt vælger dette. Dette vil dog blive endeligt afklaret i forbindelse med forhandlingerne.

Samfund- og erhvervsøkonomiske konsekvenser

De samfunds- og erhvervsøkonomiske konsekvenser kan ikke opgøres på nuværende tidspunkt, og vil afhænge af det endelige forslag.

Forslaget vil kunne medføre, at eksisterende kontrakter mellem indholdsudbydere og rettighedshaver vil blive krævet genforhandlet, og at indholdsudbydere vil skulle udvikle nye systemer til verifikation af deres abonnenter. Det er sandsynligt, at disse udgifter vil kunne blive væltet over på forbrugerne.

Kommissionen har i sin konsekvensanalyse vurderet konsekvenserne af forslaget for forbrugere, indholdsproducenter og tjenesteudbydere. Kommissionen oplyser

flere steder i konsekvensanalysen, at det er vanskeligt at indhente data om konsekvenserne af forslaget.

For så vidt angår forbrugere fastslår Kommissionen, at den valgte løsning vil have *positive konsekvenser* for forbrugerne, da det bl.a. vil blive sikret, at de kan tage deres tjenester med over grænserne i medfør af forslaget. Kommissionen vurderer, at det ikke kan afvises, at forslaget kan resultere i højere priser for så vidt angår tjenester, der udbyder audiovisuelt materiale og sportsudsendelser. Kommissionen bemærker dog, at en eventuel prisstigning må forventes at blive begrænset.

For så vidt angår indholdsproducenterne vurderer Kommissionen, at forslaget samlet set vil være *neutralt* eller have *positiv effekt af mindre karakter*.

Kommissionen lægger her bl.a. vægt på, at forslaget sikrer mobilitet af de omfattede indholdstjenester, og at dette kan medføre, at forbrugerne bliver mere interesserede i tjenesterne, og at indholdsproducenterne derfor kan få en større indtægt.

For så vidt angår indholdsudbydere, så vurderer Kommissionen, at forslaget på kort sigt kan have *negative* konsekvenser for, men at de på lang sigt (mere end 5 år) vil kunne drage fordel af forslaget. På den positive side fremhæver Kommissionen bl.a., at forslaget giver indholdsudbydere sikkerhed for, at de kan udbyde mobilitet til deres kunder, og at indholdsudbydere derfor kan udbyde et bedre produkt. På den negative side fremhæver Kommissionen bl.a., at indholdsudbydere kan komme til at betale en højere pris til rettighedshaverne, og at indholdsudbydere herudover vil kunne være nødt til at afholde ekstra omkostninger i forbindelse med bl.a. genforhandling af kontrakter og investering i nye IT-systemer. Kommissionen har vurderet, at de mulige yderligere omkostninger relativt set vil påvirke små og mellemstore indholdsudbydere hårdere end store indholdsudbydere, men at de negative konsekvenser ved at udelade små og mellemstore indholdsudbydere sandsynligvis vil være større, end hvis de medtages.

Kommissionen vurderer endvidere, at forslaget kan medføre øget adgang til kulturelt indhold. Kommissionen henviser til, at muligheden for mobilitet over grænserne kan tiltrække nye forbrugere, og det vil tillade eksisterende forbrugere at få en bedre brugeroplevelse.

Kommissionen vurderer derudover, at forslaget vil være et begrænset indgreb i ophavsretten som intellektuel ejendomsret og friheden til at drive virksomhed, men at dette kan retfærdiggøres i lyset af formålet med forslaget, som er at give bedre muligheder for at tilbyde og modtage tjenester over grænserne.

8. Høring

Forslaget er udsendt i almindelig høring til berørte interessenter den 18. december 2015. Kulturministeriet modtog i forbindelse med høringen 17 høringssvar:

Hovedsynspunkterne i de modtagne høringssvar er gennemgået nedenfor:

Artikel 1 – Anvendelsesområde

TDC finder grundlæggende, at uanset det generelt ønskværdige i, at indhold er tilgængeligt i et digitalt indre marked, så vil frivillige aftaler være at fortrække.

Koda, DJBFA, DPA, DKF, Musikforlæggerne i Danmark og Samrådet for Ophavsret finder, at frivillige aftaler til dækning af markedets behov vil være den rette måde at fremme portabilitet af onlinetjenester på – ikke forordningsredskabet. *Koda, DJBFA, DPA, DKF, Musikforlæggerne i Danmark og Samrådet for Ophavsret* er derfor uenige i, at EU-tiltag vil skabe klare fordele for alle typer af rettighedshavere, og stiller i øvrigt flere spørgsmål ved Kommissionens begrundelse for at fremsætte forslaget.

Det Kongelige Bibliotek mener, at det forekommer underligt, at forordningen i artikel 2 indskrænker ”onlinetjenester” til audiovisuelle medietjenester eller transmissioner fra radio- og tv-foretagender. *Det Kongelige Bibliotek* finder det i lyset af det refererede mål om at skabe mulighed for øget onlineadgang til værker og kulturelt indhold for brugere i hele EU mest naturligt, at forordningen også skaber adgang til lovligt indhold, der stilles til rådighed for registrerede brugere i henhold til indgåede aftalelicenser. *Det Kongelige Bibliotek* undrer sig endvidere over, at man har valgt at foreslå en forordning og ikke et direktiv.

IFPI Danmark støtter forslagets grundidé om at give forbrugerne mulighed for at tilgå deres tjenester på tværs af grænser og bemærker, at musikselskaberne allerede via frivillige aftaler har gjort det muligt for forbrugere at tage deres abonnement på musikstreamingtjenester såsom Spotify, Tidal, TDC Play etc. med på rejser, således at forbrugeren også i udlandet har adgang til sin streamingtjeneste og op imod 43 millioner musikværker mv.

DFI anerkender og tilslutter sig ønsket om og mulighederne for, at borgerne i EU skal kunne medtage abonnements-tjenester på film og øvrigt digitalt indhold under rejser i EU. Denne holdning deler alle rettighedsorganisationer og filminstitutioner i Europa efter DFIs opfattelse. Det anføres endvidere, at det samtidig er et stærkt ønske fra både rettighedshavere, organisationer og fra de europæiske filminstitutioners sammenslutning (EFAD), at udviklingen af portabilitetsmodellen skal ske aftalebaseret for at undgå utilsigtede konsekvenser for forretningsmodellerne. *DFI* vil på den baggrund understrege, at regelændringer bør overvejes nøje og gennemføres i tæt dialog med rettighedshaverne, de nationale filminstitutioner og EFAD. *DFI* vurderer også, at det bør beskrives nærmere, hvad regelændringerne medfører, alternativt overveje en opsplittet indfasning, med mulighed for at analysere og vurdere konsekvenserne løbende.

Dansk Biblioteksforening er generelt set enig i forordningens målsætning, ’at skabe mulighed for øget onlineadgang til værker for brugere i hele EU’. Danmarks Biblioteksforening anfører, at konsekvenserne er uklare hvad angår e-bogsformidling mv. Danmarks Biblioteksforening deler *Det Kongelige Biblioteks* forundring i forhold af valget af en forordning fremfor et direktiv.

FDV støtter generelt forslaget grundidé om at give forbrugerne mulighed for at tilgå abonnements tjenester, når de rejser i andre EU-lande. *FDV* støtter en velafbalanceret regulering, hvor alle parter tilgodeses, og hvor aftalefriheden i relation til at finansiere og distribuere beskyttede værker - i samarbejde med udenlandske partnere, hvor det er ønskeligt - bevares i størst muligt omfang. Forordningen lider efter *FDV*'s opfattelse af en række mangler, der i sidste ende kan forringe indholdet på online-tjenesterne til skade for forbrugeren. *FDV* vurderer på den baggrund, at forslaget i en vis grad underminerer mulighederne for fremtidig finansiering og distribution af film og tv-indhold.

Copydan Verdens TV er særdeles skeptisk over for forordningsforslaget og opfordrer til, at det bliver forkastet. For det første vurderer *Copydan Verdens TV*, at forordningsforslaget vil skabe en betydelig risiko for, at rettighedshavere opt'er ud af *Copydan Verdens TV*'s licenser til tv-distributører eller at tv-distributørerne må opgive at have såkaldt out-of-home funktionalitet. *Copydan Verdens TV* vurderer endvidere, at der også er en risiko for at resultatet kan blive, at *Copydan Verdens TV* mere generelt mister muligheden for at give tv-distributørerne adgang til out-of-home funktionalitet, som er et sekundært element i tv-pakker. *Copydan Verdens TV* mener, at dette i høj grad vil være til ulempe for forbrugerne. For det andet mener *Copydan Verdens TV*, at det er betænkeligt at lovgive om, hvilken funktionalitet online tjenester skal have. Det er i den forbindelse *Copydan Verdens TV*'s frygt, at stærke rettighedshavere undlader at give licenser på territorier, hvor der er et begrænset marked for værket, fordi sådanne licenser bryder muligheden for at give eksklusivitet på det eller de territorier, hvor hovedmarkedet for værket er. For det tredje kritiseres Kommissionens konsekvensanalyse. *Copydan Verdens TV* foreslår derfor i stedet, at udfordringerne bør løses gennem frivillige aftaler støttet af soft law løsninger. *Copydan Verdens TV* peger på, at *Copydan Verdens TV* allerede overfor Kulturministeriet har peget på en mulig løsning, som ikke involverer lovgivningsmæssige indgreb i aftalefriheden.

TV 2 er som udgangspunkt interesseret i at kunne tilbyde sine abonnenter adgang til alt indhold på *TV 2 PLAY*, når abonnenterne opholder sig midlertidigt uden for Danmark, men inden for Europa. *TV 2* opfordrer til, at der findes en afbalanceret regulering, der muliggør, at abonnenterne kan tilgå indholdet, når de midlertidigt opholder sig uden for bopælsmedlemslandet, men hvor denne adgang ikke resulterer i, at onlineindholdsudbydere ikke, eller kun mod betaling af prohibitive vederlag, kan erhverve rettighederne til mobil distribution, så onlineindholdsudbydere fra mindre sprogområder fortsat kan erhverve attraktivt indhold distribueret med mulighed for mobilitet.

Discovery anerkender den politiske prioritering, som EU-kommissionen tillægger området. *Discovery* er dog overordnet set bekymrede over, at forslaget er vagt på centrale punkter.

Dansk Erhverv er enig i præmissen om, at verden bliver stadig mere digital, og at forbrugerne i stigende grad forventer at kunne forbruge digitalt indhold via et

mobilt apparat, også under ophold i andre lande. Dansk Erhverv er således som udgangspunkt positivt stemt for intentionen i meddelelsen. Dansk Erhverv bemærker, at det i dag er muligt at benytte sine musikabonnemeter, når man rejser i andre lande. Det bemærkes også, at der på markedet for e-bøger ikke er nogle geografiske restriktioner, hvad enten der er tale om enkeltkøb eller ”streaming”, og uanset hvilket terminaludstyr læseren benytter, og at der således kan sættes spørgsmålstejn ved behovet for regulering af dette område. Hvad angår markedet for film, tv-serier mv. vurderes det, at eventuelle forandringer bør ske gennem frivillige aftaler mellem parterne. Dansk Erhverv foreslår, at EU-Kommissionen her kan agere som facilitator via standardaftaler, gensidighedsaftaler og anden soft law.

Dansk Industri vurderer, at portabilitetsforslaget er et af de områder, der kan have stor betydning for dets medlemmer. DI støtter som udgangspunktet formålet bag forslaget om grænseoverskridende portabilitet af digitalt indhold. DI anfører hertil, at det dog er afgørende, at udformningen af det endelige reguleringsforslag ikke underminerer den territorielt opdelte rettighedsstruktur for de berørte brancher, og at princippet om kontraktfrihed fuldt ud respekteres. Det er afgørende for DI, at forslaget om portabilitet udgør en endelig ramme for grænseoverskridende adgang til digitalt indhold. DI kan på ingen måde støtte forslag om, at EU-borgere generelt skal sikres adgang til territorielt afgrænsede online tjenester inden for EU – eksempelvis ved at en dansker skal kunne vælge et tysk abonnement af HBO i stedet for det danske. DI vurderer, at et sådant forslag vil være i strid med principperne om territoriale rettigheder og kontraktfrihed, og det vil underminere forretnings- og finansieringsmodellerne for blandt andet film, tv-serier, sportsevents mv.

Artikel 2(c) og (d) – definition af ”bopælsmedlemsstat” og ”midlertidigt ophold”

IFPI Danmark opfordrer til, at definitionen af ”midlertidigt ophold” gøres mere tydelig med henblik på at undgå eventuelle misbrugstilfælde. *IFPI Danmark* foreslår, at bestemmelsen bør begrænses til ferieaktiviteter og forretningsrejser i et nærmere bestemt tidsrum eller lignende.

DFI vurderer, at det er uklart, hvad ”midlertidigt ophold” betyder.

FDV vurderer, at med en manglende indholdsmæssig konkretisering af ”midlertidigt ophold” er der en risiko for, at abonnenter vil forsøge at tage deres udenlandske abonnement med til eksempelvis Danmark og anvende abonnementet på mere permanent basis – eksempelvis i forbindelse med udstationeringer, forskerophold m.v. Det vurderes, at dette i høj grad vil forringe rettighedshaveres mulighed for at indgå fremtidige finansierings- og distributionsaftaler baseret på anslåede lokale indtjeningsmuligheder understøttet af territoriale eksklusivitetsbestemmelser. *FDV* vil derfor opfordre til, at bestemmelsen begrænses til et specifikt defineret tidsrum.

Copydan Verdens TV vurderer, at "midlertidigt ophold" skal defineres nærmere. *Copydan Verdens TV* opfordrer til, at det præciseres, at det, som forordningen vedrører, er korte ferie- og forretningsrejser i andre EU-lande.

Koda, DJBFA, DPA, DKF, Musikforlæggerne i Danmark og Samrådet for Ophavsret stiller spørgsmålstegn ved, hvad der forstås ved begrebet "midlertidig".

TV 2 mener, at det er uklart, om det er hensigten med definitionen af "midlertidigt" ophold i artikel 2 (d), at denne bestemmelse endeligt oplister kravene til "midlertidigt", således at ethvert ophold uden for bopælsmedlemslandet anses som midlertidigt, og at opholdet først skifter karakter, når abonnenten flytter til landet. *TV 2* mener, at dette bør afklares i forordningen. *TV 2* vurderer endvidere, at hvis der ikke stilles krav om, at opholdet uden for bopælsmedlemsstaten skal have en begrænset varighed, kan *TV 2* være bekymret for, at rettighedshaverne enten undlader at overdrage rettigheder til distributionsmåder, der muliggør mobilitet, eller ved at rettighedshaverne prisfastsætter rettighederne ud fra, at rettighederne dækker hele EU. I førstnævnte tilfælde vurderes det, at resultatet vil være, at mobilitet mindskes eller ophører. I sidstnævnte tilfælde vil kun de onlineindholdsudbydere, der opererer inden for de største medlemslande, eller hvor onlineindholdstjenesten er rettet mod flere medlemslande, kunne erhverve rettighederne.

Discovery er af den opfattelse af begrebet "midlertidigt ophold" bør være rimeligt åbent, så forskellige udbydere af mobile onlineindholdstjenester har fleksibilitet til at kunne tilbyde forskellige pakker af adgang til portabilitet.

Dansk Erhverv mener, at definitionerne er uklare, hvorfor det er vanskeligt at se, hvad de i praksis vil betyde for udbydernes forretningsbetingelser og for håndhævelse.

Dansk Industri vurderer, at det er vigtigt, at begrebet midlertidigt ophold (temporarily present) defineres entydigt og præcist i forslaget om cross-border portabilitet af online digitale tjenester. Det er afgørende for *DI*, at brugeren skal fast bopæl i Danmark for at kunne få adgang til online danske tjenester i EU28. *DI* vurderer, at de underliggende aftalebestemte og territorielt afgrænsede licenser og ophavsrettigheder herved respekteres. Derimod er selve definitionen af periodelængden for midlertidigt ophold ikke afgørende for *DI*.

Artikel 2(e) – definition af en "onlineindholdstjeneste"

IFPI Danmark opfordrer til, at platforme fortsat skal kunne differentiere deres produkter og services og dermed levere forskellige versioner af deres tjeneste, fx i relation til gratis tjenester og betalingstjenester. Forordningen bør ikke påvirke muligheden for, at tjenester kan have begrænsninger eller restriktioner vedrørende portabilitet afhængigt af funktionerne i onlinetjenesten, fx i forbindelse med en betalingsversion af en tjeneste over for en gratis version.

Statsbiblioteket forudsætter, at aftaler med rettighedsorganisationer om at friholde Statsbiblioteket for eventuelle krav også automatisk udvides, når pligten udvides til at stille en samling til rådighed for retmæssig brug i en anden medlemsstat end bopælsmedlemsstaten. Statsbiblioteket forudsætter endvidere, at visse af bibliotekets tjenester er undtaget fra forordningen allerede fordi der ikke er tale om mobile tjenester og der er tale om gratis ydelser, hvor der ikke sker verificering af den enkelte forbrugers bopælsmedlemsstat.

Discovery vurderer, at det vil kunne forårsage væsentlig skade i beskyttelsen af eksklusivt indhold og forretningsmodellerne bygget op herom, hvis fx et offentligt tv-selskabs catchup-plattform underlægges forpligtelsen til at tilbyde portabilitet til dets brugere.

Dansk Erhverv mener, at det er uklart, hvad formålet er med at skelne mellem betalingstjenester og gratisudgaven af en tjeneste. For Dansk Erhverv er det centrale, at udbydere af eksempelvis musiktjenester har frihed til at udvikle nye produkter og tilbyde differentierede tjenester, herunder premium hhv gratisudgaver med forskellige muligheder.

Artikel 3 – Forpligtelser for indholdsudbydere

TDC finder det positivt, at tjenesteudbydere ikke er forpligtet til at levere med samme kvalitet uden for eget dækningsområde.

Radio- og TV-nævnet peger på, at det bør afklares, hvorledes udbydernes forpligtelse håndhæves.

Discovery vurderer, at kravet i artikel 3, stk. 3, om, at indholdstjenesteudbyderen skal informere deres abonnenter om kvaliteten af tjenesten i udlandet let kan blive et urealistisk krav, med mindre forpligtelsen kan opfyldes ved en generel klausul.

Artikel 4 – Fiksering af hvor leveringen af onlineindholdstjenesten sker i forhold til portabilitet

Koda, DJBFA, DPA, DKF, Musikforlæggerne i Danmark og Samrådet for Ophavsret mener, at artikel 4 er unødvendig og uhensigtsmæssig. Unødvendig, fordi formålet – portabilitet af abonnementsbaserede onlineindholdstjenester – kan opfyldes uden denne ophavsretlige fiksering. Uhensigtsmæssig, fordi det underminerer det hidtil gældende retlige udgangspunkt, at de relevante ophavsretlige handlinger finder sted i modtagerlandet, med mindre der – som i satellit- og kabeltransmission – særligt er fastsat andet.

Det Kongelige Bibliotek mener, at artikel 4 medfører, at grundlaget for at indskrænke adgangen til en dansk aftalelicens til udelukkende at gælde det danske territorium synes at bortfalde.

Copydan Verdens TV vurderer, at forslaget til art. 4 er særdeles bekymrende, da den ikke dækker over de juridiske realiteter vedrørende lovvalg og kan være en glidebane i retning af ikke at anerkende, at internettransmissioner skal vurderes

efter lovgivningen i modtagelandet (udnyttelseslandet), hvilket er afgørende for at sikre en effektiv ophavsretsbeskyttelse.

Artikel 5 – Kontraktslige bestemmelser

Copydan Verdens TV vurderer, at det i forordningen bør gøres klart, at portabilitetsreglerne kun finder anvendelse, hvis en tjenesteudbyder præcist kan verificere, hvor en forbruger har fast bopæl, og hvor vedkommende midlertidigt opholder sig.

Discovery anfører endvidere, at en robust verifikation er en forudsætning for, at forordningen overhovedet kan finde anvendelse i praksis, og at gratistjenester skal have lige så robuste kontrolforanstaltninger som betalingstjenesterne.

Dansk Industri vurderer, at service providers (Netflix, HBO, Viaplay mv.) bør forpligtes til at levere robuste, ensartede og sikre procedurer, der kan autentificere abonnenter, for derved at undgå rettighedskrænkelser mv.

FDV opfordrer til, at verificering af abonnenter bliver en pligt for den enkelte onlineindholdstjeneste. I modsat fald vurderes det, at der vil være en risiko for uretmæssig brug af indholdet.

Artikel 6 - Databeskyttelse

Datatilsynet forudsætter, at tjenesteudbydere etableret i Danmark iagttager persondatalovens regler i forbindelse med eventuelle behandlinger af personoplysninger som følge af forslaget.

Artikel 7-8 – Forholdet til eksisterende kontrakter og overgangsperiode

DFI er bekymrede over, at rettighedshaverne med forordningen stilles i en ny situation uden krav på genforhandling med udbyderne, og *DFI* har den opfattelse, at adgang til indhold bør være sekundært i forhold til at sikre rettighedshavernes interesser.

FDV opfordrer til, at overgangsperioden på 6 måneder gøres længere, da der bl.a. vil være behov for at genforhandle aftaler og gentænke aftalemodeller for hver enkelt distribution. *FVD* vurderer, at det må stå klart, at dette arbejde – med et så omfattende indholdsmateriale som onlinetjenesterne besidder – vanskeligt kan klares inden for seks måneder.

Copydan Verdens TV vurderer, at det er kritisabelt, at forslaget til forordningen ikke gør det klart, at en accept til portabilitet i aftalerne mellem rettighedshaverne og tjenesteudbyderne kan være betinget af et krav om et forhøjet af vederlag. Det er *Copydan Verdens TV*'s opfattelse, at bestemmelsen om virkning i forhold til allerede indgåede kontrakter har ekspropriativ karakter, der både er på kant med Grundloven og EU's grundrettigheder.

TV 2 har noteret sig, at forordningen synes at forudsætte, at alt indhold, også indhold erhvervet inden forordningen trådte i kraft, og hvor der i aftaleforholdet

måtte gælde fx amerikansk ret, også omfattes af forordningens artikel 4, jf. artikel 3, selv om adgang uden for bopælsmedlemslandet ikke betragtes som opnået i bopælsmedlemslandet efter amerikansk ret. TV 2 forudsætter, at dette ikke strider mod internationale regler og konventioner, og at onlineudbydernes medkontrahenter derfor ikke kan gøre misligholdelsesbeføjelser gældende og ikke kan kræve aftalerne genforhandlet ud fra læren om bristende forudsætninger. I modsat fald vurderes det, at overgangsordningen er alt for kort.

Discovery spørger til, om EU har gjort sig nogle overvejelser i forhold til eksisterende kontrakter med amerikanske rettighedshavere. *Discovery* mener i øvrigt, at den foreslåede 6 måneders overgangsperiode er urealistisk.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Overordnet set forventes der at være støtte til intentionen med forordningsforslaget fra den overvejende del af medlemslandene. Størstedelen af landene har dog samtidig udtrykt behov for ændringer og præciseringer i forslaget, og der er på nuværende tidspunkt stadig uenigheder om en række af forslagets grundlæggende principper.

En stor del af medlemsstaterne har givet udtryk for, at det er vigtigt at sikre, at forslaget ikke går videre end formålet – at give adgang til at tage sine onlineindholdstjenester med over grænsen, når man tager midlertidigt ophold i andre medlemsstater. En række af disse medlemsstater har ønsket nærmere at præcisere forordningens krav til ”bopælsmedlemsstat” og ”midlertidigt ophold” samt yderligere at beskrive kravene til indholdsudbydernes verifikation af deres abonnenter. Andre medlemsstater ønsker at bibeholde de definitioner, der kan findes i Kommissionens oprindelige forslag. Enkelte medlemsstater har ytret ønske om, at kravene til verifikation bliver objektivt bestemt, og at der derfor ikke skal være mulighed for, at rettighedshavere og indholdsudbydere aftaler nærmere herom, mens andre lande har ønsket aftalefrihed på dette punkt.

Størstedelen af medlemslandene har desuden sat spørgsmålstegn ved rimeligheden af den foreslåede overgangsperiode på seks måneder. Disse lande har særligt fremhævet, at forordningen også finder anvendelse på eksisterende kontrakter, og at perioden derfor bør forlænges. Det vurderes ikke, at der på nuværende tidspunkt er enighed om, hvor lang overgangsperioden skal være.

Det forventes i øvrigt, at der vil ske præcisering af forskellen mellem betalingstjenester og gratistjenester, da flere lande har ønsket dette.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter generelt Kommissionens ambitioner om at styrke det digitale indre marked til gavn for forbrugere og virksomheder og finder det relevant at undersøge, om der er plads til reguleringsmæssige forbedringer i de gældende regler, herunder i forbindelse med grænseoverskridende digitale aktiviteter i EU.

Regeringen mener, at det digitale indre marked generelt bør kendetegnes ved åbenhed over for digital innovation og konkurrence, hvorved der bør være fokus på at sikre lave adgangsbARRIERER for nye digitale virksomheder. Endvidere bør det sikres, at der ikke indføres unødige byrder for erhvervslivet eller det offentlige i forbindelse med bestræbelserne på at fremme det digitale indre marked.

Regeringen støtter i den forbindelse, at der bliver fundet en løsning således, at forbrugere i EU kan tage lovligt indkøbte onlinetjenester med sig, når de tager midlertidigt ophold i en anden medlemsstat. En sådan løsning bør dog være balanceret i forhold til rettighedshavernes, tjenesteudbydernes og forbrugernes interesser, og der bør derfor være et tilstrækkeligt manøvrerum for de involverede parter til at aftale sig frem til velfungerende, grænseoverskridende løsninger inden for rammerne af det foreliggende forordningsforslag.

Regeringen finder, at forslaget bør præciseres, således at det ikke i praksis kommer til at gå videre end formålet – at give forbrugere mulighed for at tage deres tjenester med over grænserne, når de tager midlertidigt ophold i en anden medlemsstat. Regeringen vurderer i den forbindelse, at det er vigtigt, at der sker passende verifikation af forbrugernes bopælsmedlemsstat, og at rettighedshaverne og indholdsudbydere har et vist manøvrerum til at kunne indgå aftaler herom. Kravene til indholdsudbydernes verifikation bør dog ikke gå ud over, hvad der rimeligt og nødvendigt.

Regeringen vurderer også, at forslaget vil medføre, at der skal udvikles nye systemer til indholdsudbydernes verifikation af deres abonnenter, og at kontrakter mellem rettighedshavere og indholdsudbydere i et vist omfang vil skulle genforhandles. Regeringen finder derfor, at forslaget bør give rettighedshaverne og indholdsudbyderne rimelig tid til at indrette sig på reglerne i forslaget.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Grund- og nærhedsnotat om forordningsforslaget blev oversendt til Folketingets Europaudvalg den 8. januar 2016.